

21 Radical

COTIDIAN INDEPENDENT • SIBIU

Anul III,
(CCIL)
Nr. 479
Marți,
20
octombrie
1992
10 lei

Chiar așa „Cine ne va conduce?”

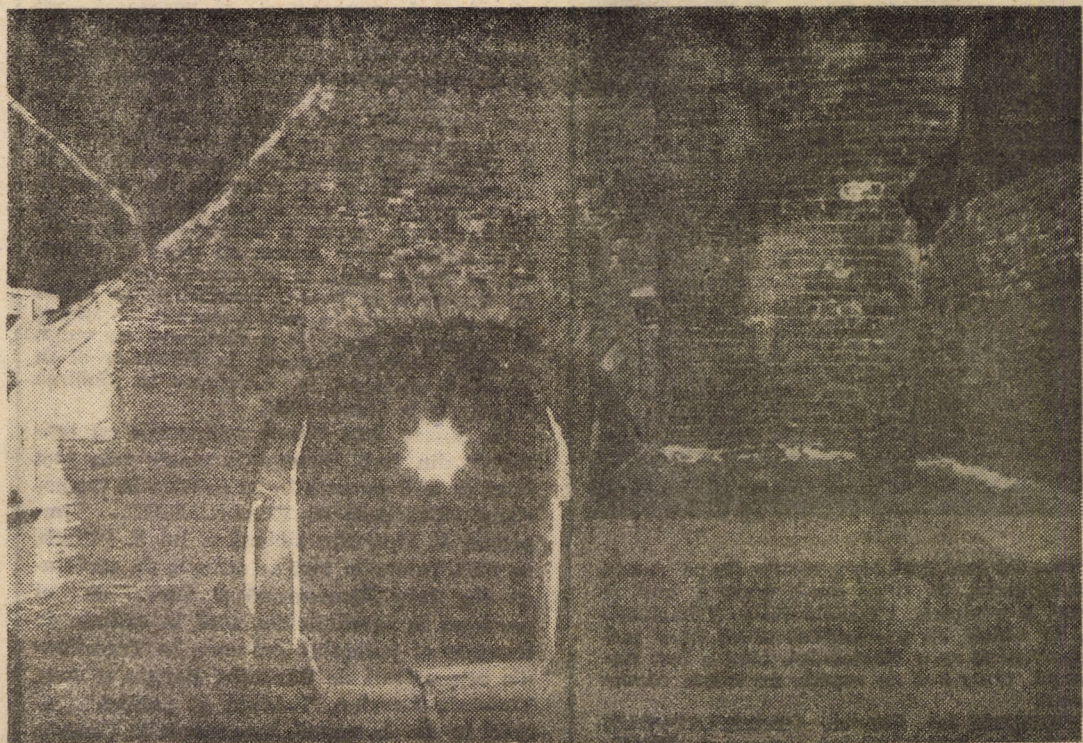
Trebuie, deci, să fim conduși?

S-ar putea însă, ca problema să fie prost pusă. HEGEL vorbea de o cultură a întrebării, în sensul că nu poți interoga la întâmplare, căci răspunsul va fi pe măsură. Dacă reperele la care ne raportăm (în intenție) de un sistem democratic (dacă plasăm discuția pe un asemenea teren) întrebarea „cine ne va conduce?” nu mai este operațională. Dimpotrivă, încărcătura sa semantică stabilește niște premise paternaliste, de turmă ce trebuie NEAPĂRAT condusă... Cel ce-și pune o asemenea întrebare o ia, în a sa forma mentis, ca pe o evidență care nu se discută. Trebuie să conducă cineva, un Conducător sau Conducători, și basta. Nu e nici măcar îndoiala că sînt și sisteme reglate de instanțe care nu răspund neapărat: „Eu conduc!”

Idealul legislatorilor ce au croit realități democratice a fost tocmai acela de a limita cît mai mult marea celor cu mari pretenții de șefie peste comunități. În țările civilizate există un balans al deciziei fundamentale între mai multe instituții, astfel încît Conducătorul unic să nu poată apărea. Acesta e rostul separației puterilor în stat, ipostaziate de MONTESQUIEU drept ALFA și OMEGA democrației. Președintele e controlat de Parlament, Guvern, putere judecătorească și opinie publică. Guvernul e controlat de președinte, Parlament, putere judecătorească ș.a.m.d.

Deși trebuie remarcat că nu putem vorbi de o concentrare totalitară ca pe vremea lui Ceaușescu (în Parlament este opoziție, iar o parte a mass mediei a scăpat de sub control) la noi nu a fost realizată o veritabilă separație a puterilor în stat. Actualul președinte are în spate o întreagă structură administrativă, un partid majoritar în Parlament, un viitor Guvern ce va fi format după interesele sale și o Curte Constituțională populată tot de oamenii săi. La aceasta se adaugă și monopolul asupra celei mai importante instituții a mass-mediei: televiziunea. Astfel, fatidicul „cine ne va conduce?”, absurd într-un sistem democratic, poate primi o actualitate dureroasă într-unul aflat în tranziție.

Lucian FILIP

SIBIU — „PASAJUL SCĂRILOR” — NOAPTEA

Foto: R. BALINT

DARUL ȘI TEMENEAEUA

E drept că Balcanii nu s-departe și că de acolo pînă la ușițele Fanarului nu este decît o aruncătură de băț.

E drept că Bucureștiul, în urma privatizării, a devenit un fel de mic Istanbul în care limba română e dovedită de limba turcă și de limba română a regelui Cioabă.

E drept că obiceiurile tur-

cești sînt la ele acasă în parcurile Sibului, la Hanul Săliște și la Cabana Valea Oltului.

E drept că noi, cu recunoscuta cuminenție a românului (a se citi naivitate sau...) am crezut că toate acestea nu ne vor influența viața. Nu a fost să fie așa. După „revoluție” în loc să ne apropiem de Paris, ne-am apropiat de Istanbul. În loc să ne apropiem de adevăr ne-am apropiat de minciună, cînd am dat-o pe rușine și uite așa ne-am trezit, printre altele iubitori de daruri.

Nu este pline, îi facem un mic dar vinzătoarei de la pîne și ne ține sub tejghea pînea de care avem nevoie. O adevărată, un act, benzină, o slujbă, o afacere oarecare se rezolvă dacă faci ceva temenele celui care urmează să

decidă în ceea ce te privește. Darul, care poate să ia cele mai diverse forme, de la pînea de vită pînă la plicul subțire, dar cu bancnote „groase”, a devenit o practică absolut cotidiană. Nu poți să solicite nimic fără ca cererea să nu fie însoțită de un mic dar.

Între cerere și ofertă, ca în orice economie care se respectă este o strînsă relație. Ceri mult, dai mult. Darul, peșcheșul, ciubucul, spaga însoțite de nelipsita temenea, care cu cît e mai adîncă cu atît își face efectul mai mult, ne subțiază buzunarul și ne îndoale tot mai mult șira spinării, de-om rămîne săraci și cocoșați pentru tot restul vieții.

Întrebarea pe care mi-o pun și care ar trebui să ne-o punem cu toții este PÎNA CÎND?

Dan Ioan BOGDAN

... de cea mai înaltă ținută în acord cu importanța autorilor: Herman Melville — „Encantadas” (Insulele vrăjite) și Mircea Ivănescu — „Would-be poems”. Reușita trebuie amintită cu atît mai mult cu cît este expresia unei edituri din orașul nostru: Editura Hermann. Ea ne primește în întîlnirea cu o parte a prozei lui Melville, care dă seama în modul cel mai reprezentativ de ceea ce e straniu și etern uman în opera sa. Tot prin „Encantadas” publicul se întîlnește și cu rectorul Universității Sibiu, dl. Dumitru Ciocoi-Pop, de data aceasta, în calitate de traducător pentru limba română a ceea ce presupune

construcția narativă complexă a autorului american. Este aceasta un bun contrapunct

Apariții editoriale...

la contactele româno-americane prilejuite de Festivalul European de poezie.

În ceea ce privește „Would-be poems”, ele marchează o revenire ludică, parcă, în intenție a poetului M.I. către un registru de expresie po-

trivă cu forma, a individualității poeziei sale.

★
Librăria Humanitas care a lansat recent cartea „Apel către lichele” de către G. Liiceanu, este de asemenea un spațiu privilegiat al rarelor apariții editoriale. Lăsăm ca descoperirea și surpriza încercată în marginea lor să rămînă apanajul cititorilor. Ce se cuvine remarcat este că, prin calitatea cărților și prezentarea lor publicului, librăria „Humanitas” din Sibiu este deja o instituție a parte, un blazon veritabil pentru oraș, un spațiu al ideilor ce depășește cu siguranță conotația comercială.

Lucian F.

Cetatea MEDIAS în anul 1666 (Xilogravură de Schullenberg).

MEDIAS — 725 ani de atestare documentară

Marți, 20 oct. a.c. — Vernisajul expoziției de pictură la care expun artiști plastici autohtoni, simpozionul internațional „Tradiții medieșene în industria sticlăriei”, urmat de vizitarea expozițiilor cu produse reprezentative ale societăților comerciale „Vitrometan” S.A., respectiv „Geromed” S.A. Seară medieșeană cu prezentare de dansuri populare specifice zonei Tîrnavelor.

Ion GIRONOD

Privatizarea, în date

La ora actuală, așa cum am aflat de la dl. Popescu, vicepreședintele Camerei de Comerț, în Sibiu sînt înregistrate 4435 societăți comerciale, după cum urmează: SA — 225; RA — 13; OC — 85; SRL — 3338; SNC — 463; SCS 37.

Din cele 225 societăți pe acțiuni provine capitalul social care se varsă în Fondurile Proprietății Private. Lesne de remarcă numărul mare în județ al societăților cu răspundere limitată, comparativ cu regiile autonome, societățile cu nume comune, societățile în comandită simplă, sau organizațiile cooperatiste.

Să nu uităm însă că la cele 4435 societăți comerciale se adaugă și persoane fizice care au autorizație de la Consiliul Județean, care conform L 26 sînt obligate să se înregistreze la Camera de Comerț. După toate estimările, cifra lor se ridică la cca 6000. E mare, e mic numărul societăților în

județul nostru? Un posibil răspuns poate fi dat prin comparație cu alte județe: Alba — 3200 societăți; Hunedoara — 3755, Vâlcea — 3263, Brașov — 5772.

Mai interesant este profilul societăților sibiene: producție — 3076; comerț 3947; servicii — 3926; import-export — 3419; construcții — 550.

De menționat că acestea reprezintă opțiuni înscrise în contractele de activitate, dar nu neapărat, peste tot s-a trecut la punerea lor în practică. Majoritatea firmelor sînt axate, în principal, pe comerț — activitate ce nu presupune investiții mari.

La aceste date, se adaugă 276 societăți cu capital mixt, din care 60% au capital român — german.

Evidența prezentată mai sus cuprinde datele înregistrate pînă la data de 1 octombrie 1992.

Gabriela BALAN

Un veteran al inteligenței române...

Cine își mai amintește căsuța de pe strada Hurmuzachi, de lângă gară, unde a trăit și creat o perioadă PEREGRINUL TRANSILVAN? Odată cu prelungirea uliței Sării (azi Constituției) spre Abatorului, casa a fost dărâmată. Oare așa de repede ne uităm cărăturarii?

TRIBUNA lui Slavici, OBSERVATORUL lui Barițiu, FAMILIA lui Vulcan și TELEGRAFUL ROMÂN, anunțau în toamna anului 1884 trecerea în nemurire la Sibiu, a celui care a fost Ion Codru Drăgușanu, neobosit călător și orator înzestrat, umorist și pedagog rafinat. „O vehementă boală de răunchi i-a scurtat firul vieții după o luptă de 14 zile între viață și moarte... Ca trăznit, lovi pre publicul din Sibiu, dureroasă știre... Ion Codru Drăgușanu se bucura de simpatia tuturor românilor... A plecat un veteran al inteligenței române conducătoare... Se rărește șirul bătrînilor venerabili... Se răresc stejarii puternici...”

S-a stins în brațele fiicei sale, duminecă, 26 octombrie 1884, orele 7 dimineața. Fiul său dr. d. Emil Codru Drăgușanu, va fi la

căpătiul său (venit de la Viena) abia de luni.

Ion Codru Drăgușanu, a fost un mare patriot.

S-a născut la 9 noiembrie 1818 în satul Drăguș — Brașov. A trecut prin școala din sat, la Viștea de Jos, Brașov și Colegiul „Sf. Sava” din București. A fost un autodidact, ajungând să cunoască și să vorbească opt limbi. Pe rînd a fost învățător, copist, țir-covnic, perceptor de limba germană, secretar în diferite familii de boieri, la Făgăraș, Cîmpulung, Călărași, Tîrgoviște, București. Datorită farmecului său și cunoștințelor, pătrunde în anturajul de la curtea domnitorului Al. D. Ghica, apoi secretarul unui prinț rus la Petersburg. Cu ei va cutreera, în perioada anilor 1834—44, Europa. La Viena vede pe Metternich, la Roma e impresionat de vestigiile antichităților latine, de papă și carnaval, la Paris asistă la astrucarea osemintelor lui Napoleon în Domul Invalizilor, în insula Elba stă în casa în care a dormit Napoleon, la Londra ia parte la o vînătoare de vulpi, cu suita reginei Victoria, la Windssor și în Franța la vînătoare de căprioare în pădurea regală de la Rambouillet.

Cu durere face mereu comparație cu realitățile din țară. Stringe în notele sale tot felul de idei pe care le va publica în memorialul PEREGRINUL TRANSILVAN... imprimat în tiparnița sibiană a lui S. Filtsch, în 1865. Întors în țară se apropie de cărțurarii din Țara Românească și alături de ei participă la revoluția din 1848, în calitate de Comisar al județului Prahova. În Transilvania este alături de Bănuțiu, Barițiu și Aug. Treboniu Laurian. Traduce și publică lucrări în zărele vremii. Este numit în Comisia Filologică de la Sibiu. Vicecăpitan de Făgăraș, secretar al Comitetului averilor mănăstirești, vicepreședinte al Despărțămîntului Făgăraș — ASTRA și președinte al „sedrei orfanale” din Făgăraș.

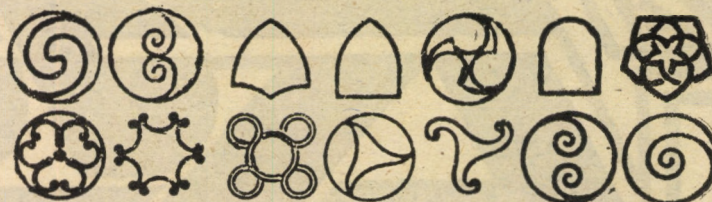
Se ocupă de înființarea școlilor în limba națională, de luminarea oamenilor. Inspirat de filosofia raționalistă din „secolul luminilor” arată că, a sosit „timpul luminării și al dezmoștirii”.

A fost înmormintat în cimitirul Bisericii din Groapă.

Bine ar fi, cînd treceți pe lângă biserică, să puneți o luminare la căpătiul lui.

Primo CESARI

VITRALII

Troița unei amintiri

Comuniștii simplificau și omogenizau totul: pînă și mormintele eroilor. În felul acesta o parte din eroii ale căror rămășițe pămîntești erau îngropate în cimitirul din Mediaș, după cel de-al doilea război mondial deși li se cunoștea numele au devenit: „eroul necunoscut”.

Nu în această situație, dar între eroare și uitare este și destinul în postumitate al eroului Aurel Mititelu, locotenent post-mortem, căzut vitejește, pe data de 22 septembrie 1944, în teribilele lupte de la Sînpaul. Eroare, pentru că în cartea „Epopoea de pe Mureș” (autori: Dr. Grigore Ploșteanu, Vasile T. Suciu, Lazăr Lădăriu, Tîrgu Mureș, 1985), la pagina 162,

iață ce putem citi: „Camara-zii săi din Regimentul 11 Do-robanți, l-au înmormîntat la Tg. Mureș...” Evident că e vorba de un neadevăr, de vreme ce piatra lui funerară poate fi văzută în cimitirul Eroilor din Mediaș, undeva la marginea acestuia, unde prin anii '60 avea și o troiță. Poetul George Popa i-a dedicat un număr întreg din ziarul său „Mediașul Nou”, în zilele funerariilor. Din documentarea celor trei autori amintiți a lipsit consultarea acestui ziar, care de altfel nu poate fi găsit nici la fondul de documentare al Bibliotecii municipale Mediaș, fiind în ziua de azi o raritate.

Ne gîndim și la o meritată restaurare a troiței care i-a străjuit mormîntul.

Importanța autografelor

În paginile memorialistice publicate în diferite ziare și reviste, ca și în volumul rămas în manuscris „Scriitori la ora amintirii”, poetul medieșean George Popa, amintea (fără a preciza anul) de o șezătoare literară cu Ion Marin Sadoveanu și Ion Minulescu, în sala „Strugure” din Mediaș.

O sursă documentară mai puțin sperată, un autograf pe care cel de-al doilea dintre scriitori l-a inscripționat, ca dedicație acordată poetului Florin Dumitran, (poet ce-a frecventat o vreme cercurile literare medieșene), ne edifică asupra datei reale: 4 mai 1941.

O invitație

Citim și înregistrăm pentru sufletul nostru, cu bucurie, în presa cotidiană, cum că ființează la Chișinău o bibliotecă cu aproape 100 000 de titluri de carte, cu denumirea care nu ne poate lăsa nici ea indiferenți: TRANSILVANIA.

Un gînd atavic mă îmboldește să-l invit pe colegii de

breaslă, dacă nu cumva au și făcut-o, să trimită cîte un exemplar din cărțile lor acestei instituții noi de cultură. Și atunci putem și noi spune ca ilustrul nostru înaintaș Tudor Arghezi: „Carte frumoasă, cînte cui te-a scris”!

Titus ANDRONIC

EPIGRAMA

UNUI LIBER CUGETĂTOR

Nu-i islamic, anglican,
Ortodox sau iudaist,
Nu-i ateu, nici luteran,
E mai repede... budist!

ADEVĂR

Ne-a spus amicul de la Nistru
C-ar fi capitaliști sârmani,
C-atuncea cînd a fost ministru
El n-a văzut bancheri... cubani!

Calendar creștin

Întru această lună în ziua de 20, pomenirea Sfîntului mare Mucenic Artemie și a Sfîntului Gherasim cel nou.

PROGRAM

Marți, 20 octombrie 1992

7,00 Programul Televiziunii Naționale din Republica Moldova. 10,00 Actualități • Meteo. 10,10 Calendarul zilei. 10,20 Super Channel. 12,10 Ora de muzică. 13,30 Muzica

pentru părinți. 14,00 Actualități • Meteo. Avanspremieră TV. 14,25 Preuniversitară. 15,00 Telescoală. 15,30 Conviețuirii-magazin. 16,30 Repere transilvane, (RTV Cluj). 17,00 Actualități. 17,05 Salut, prieteni! 18,00 Festivalul internațional de române, canțonete și șansonete „Crizantema de aur”. 19,00 Studioul economic. 19,30 Desene animate: „Macron I”. 20,00 Actualități. 20,35 Sport. 20,45 Telecinemateca: „Ciocîrliile pe sîrmă”, (St. Barrandov, 1969). 22,25 Cultura în lume. 22,55 Actualități. 23,10 Viața spirituală. 24,00 Închiderea progra-

Cerem încetarea calomniei!

În ultima vreme s-a răspîdit tot mai mult de către anumite cercuri interesate, prin presă sau prin viu grai, afirmația că trecerea la greco-catolicism ar urmări vînzarea Ardealului la unguri. Cine trece la uniți (greco-catolici) se dă oare cu ungurii? Cunoșc oare vreun dram de istorie națională cei ce răspîdesc o asemenea aberație?

Dacă ar fi adevărat ce spun ei, atunci iață cum ar trebui predată istoria în școli: Episcopul Inochentie Micu cel care a pornit mișcarea de eliberare națională a românilor din Transilvania și a trebuit să moară în exil la Roma din cauza austro-maghiarilor, a fost un trădător, pentru că el conducea Biserica Română Unită cu Roma (Greco-Catolică); corifeii Școlii Ardelene, Samuil Micu, Petru Maior și Gheorghe Șincai, care au argumentat istoric adevărul latinității neamului și al limbii române, au fost niște trădători de neam și limbă, pentru că toți erau călugări greco-catolici; ctitorii școlilor românești ale Blajului și a peste 300 de școli românești în tot Ardealul, care au ridicat oprosul neam românesc de la ignoranță la lumină și la conștiința drepturilor naționale, au fost trădători ai românismului, deoarece erau episcopi și călugări greco-catolici (Petru Pavel-

Aron, Atanasie Rednic, Grigorie Maior, Gh. Șincai, Ioan Bob și mulți alții); autorii vestitului „Suplex Libellus Valachorum” din 1791, care cerea argumentat drepturi pentru națiunea română, nu erau altceva decît niște vînzători ai națiunii, pentru că erau greco-catolici; Avram Iancu (din a cărui familie subsemnatul se trage direct dinspre ma-

OPINII

mă) s-a dat cu ungurii și a vrut să le vîndă Ardealul, deoarece era greco-catolic, la fel ca și alți căpitani ai săi. Mișcarea Memorandistă din 1892, reprimată de unguri, a fost o acțiune trădătoare, deoarece în fruntea ei se aflau personalități greco-catolice; Episcopul Iuliu Hossu, care a avut un rol de frunte în Marea Adunare Națională de la Alba Iulia din 1 decembrie 1918, prin care s-a unit Transilvania cu România, a urmărit să dea Transilvania la unguri, fiind greco-catolic. Toată istoria Ardealului din ultimii 300 de ani trebuie rescrisă și chiar istoria României, pentru că lumina renașterii naționale a întregului neam a izvorât în Blajul greco-catolic. Nu degeaba a exclamat Eminescu la Blaj:

„Te salut Romă Mică!”, dovedind prin aceasta o aplecare spre trădare națională, deoarece a recunoscut rolul Bisericii Române Unite cu Roma. Și să mai scrie istoria că Biserica Română Unită și-a continuat trădarea de neam și sub regimul comunist, refuzînd să colaboreze cu ateo-comuniștii care voiau să ridice neamul românesc pe culmile fericirii și să-l elibereze de jugul credinței în Dumnezeu. Pentru aceasta, Biserica Greco-Catolică și-a primit plata: toți episcopii ei au pierit în detenție, iar sute de preoți și mulți credincioși au înfundat pușcărie, destui lăsîndu-și acolo viața.

Pe scurt, una din două: dacă e adevărat că greco-catolicii au trădat și trădează neamul românesc, atunci să se rescrie imediat manualele de istorie; dacă nu e adevărat, să înceteze calomniile! Pînă atunci, cei ce au calomniat și încă o mai fac, să se teamă de pedeapsa lui Dumnezeu, care nici nu întîrzie și nici nu dă greș. Pentru că prin aceste calomnii ei lovesc în istoria neamului, în martiriul Bisericii și succese mințile tîrînilor neștiutori și ale altor oameni simpli, devenind astfel răspunzători pentru violențele unora dintre ei contra greco-catolicilor.

Prof. Dr. Anton MOISIN

„Superlativele,, săptămânii trecute

Între două conferințe de presă

● Conferința de presă a primului ministru a fost „transparentă” doar pe jumătate. Printre altele (fițe de finanț), nu a recunoscut că „și-a informat cabinetul că a primit o scrisoare din partea d-lui Ion Iliescu prin care primul ministru este atenționat că măsurile luate la Ministerul de Interne (...) sînt inoportune”. ● Oportună nu pare (pentru parlamentarii FDSN) nici expunerea de motive privind demiterea d-lui Virgil Măgureanu: „este responsabil de grava afectare a credibilității instituției prin cazul Berevioești”; „este responsabil pentru faptul că SRI nu a produs nici un raport credibil în legătură cu gravele evenimente din ultimii doi ani”... Deocamdată, rămîne „responsabil” la SRI. ● Patriarhul „își continuă traseul”, indiferent la strigătele și rumoarea care l-au întîmpinat la Iași. Un staroste statornic al Patriarhului este de părere că acțiunea a fost plătită de Vatican. ● Oricum, următorul citat „canonic” al Patriarhului merită reținut: „Într-un stat liber și democratic, Poliția are un rol determinant.” Am senzația că d-l. Babiuc va prinde un loc în Sinod... ● Ne-am mai liniștit: nu numai la Sibiu „delegații CDR nu au fost primiți (în secțiile de votare, n.n.), unde Biroul Electro-

ral Județean a anunțat că delegații CDR și LADO nu au acces”. ● Dl. Funar este tridimensional intelectual: „întrebat de un membru al Consiliului Național al PUNR dacă poate fi, concomitent, președinte al partidului (cu sediul central în București), pri-

mar al Clujului și profesor la Agronomie”, a răspuns „fără să clipească, da”. Dacă-ar fi clipt domnia sa, ne trezeam imediat la stadiul economiei pe care o visează electoral... ● Republica Moldova rămîne în zona rublei „și pare că președintele Snegur ar fi încintat de statutul de membru plin al CSI” (?). Amintindu-ne de întîlnirile dintre el și dl. Iliescu, ce-ar fi să devenim și noi „membri plini”? ● Interesantă fraza d-lui Stolojan referi-

toare la o întrebare privind zvonurile despre posibila confiscare a valutei: „Nu există motive pentru confiscarea valutei, avem finanțare externă!” Și cînd n-o să mai avem? ● Radioul ne distrează: sîmbătă, ora 18,55, după un dialog româno-american privind posibilitățile de colaborare, redacția muzicală a programat o melodie interpretată de Gabriel Dorobanțu în... bulgărește. Păi da, bulgarii au clauzat! ● Comunicatul guvernului, referitor la neacordarea vizei lui Mihai I, este cinic: „Sîntem siguri că se vor ivi și alte cazuri la care fostul suveran va putea participa...”. ● După închiderea festivă a sesiunii vechilor parlamentari, dl. Iliescu „a încercat o concordie cu revoluționarii din decembrie 1989”. De fapt a fost o mare brambureală și inghesuală. Parcă se dădea ceva de pomană cînd a intrat președintele. Nu știu de ce se gudurau pe lângă dînsul”, se întrebă prim-vice-președintele Asociației 16-21 Decembrie. Noi credem că pentru aflarea adevărului... ● În rest, vă propun întrebarea săptămînii: Dacă tot nu s-au schimbat „fețele umane” ale politicii d-lui Iliescu, oare de ce nu a folosit, în campania electorală și fața seculară a lui Gică Petrescu?

Andrei ILENI

OPINII

LIBERALISM
ȘI LIBERALI

La începutul anului 1990, în România, proaspăt scăpată din ghiarele dictaturii comuniste, au apărut o puzderie de partide, ca rimele după ploaie. Au fost două elemente esențiale care au creat și favorizat acest fenomen: numărul infim de membri, necesar constituirii unui partid (251); lichelismul politic și dorința unora de a fi conducători.

Apariția cea mai spectaculoasă și plăcută în același timp (după o întrerupere de 45 ani) a fost cea a P.N.L. Într-un timp relativ scurt, acesta a devenit unul din factorii interni și externi credibili datorită prezenței laturii calitative. Aderența tinerilor și în special a intelectualilor a fost masivă. Și pentru că aceștia reprezentau un real „pericol” pentru puterea instalată în spatele ușilor închise, s-a urmărit discreditarea liderilor, în general, și a partidului, în special. Sloganuri de genul: „vin moșierii, burghezii sau ciocoi” au prins de minune în țara lui Brucan. Scopul de moment a fost realizat, dar în curînd efectul de bumerang se produce și România devine neguvernabilă. Mai mult decît

atit, în cadrul P.N.L. apare lupta dintre generații, care-l scindează în două formațiuni politice, iar ulterior în patru.

În urma alegerilor locale și generale desfășurate de curînd, electoratul a taxat corespunzător aceste fărîmițări.

Actualmente se încearcă regrouparea mișcării liberale dar și de această dată pe criterii personale. Se pare că frunzașii liberali n-au învățat mare lucru din ceea ce se întîmplă sub ochii lor. Sau nu vor să vadă. Atîta timp cît interesele particulare (de grup) nu se vor subordona intereselor generale (de partid) eșecul va fi inevitabil.

Se impune deci bascularea unor lideri care au făcut atîta rău curentului liberal, atrăgerea P.A.C.-ului, care în esență are un program asemănător și realizarea PARTIDULUI LIBERAL, în jurul domnului prof. Emil Constantinescu, care a demonstrat că se bucură de o mare adeziune în rîndul alegătorilor. Unitatea face puterea. În acest fel există garanția renașterii speranței social-politice într-un viitor apropiat.

Vasile GALAȚA

Capitalul cel mai pretențios-munca

Refrenul preferat al foștilor-actualilor noștri conducători este apelul la concordie („consens” — cum le place lor să-i spună) și aprecierea că economia națională merge prost, pentru că este prost condusă, ci pentru că nu se prea muncește. Despre consens multă vreme nu vom auzi de bine, atîta timp cît cei care-l solicită luptă neloial cu oponenții lor.

În ceea ce privește aprecierea că românii nu prea muncesc, aceasta este o insultă la adresa națiunii. Știm cu toții cum stă treaba în „sectorul de stat”: de multe ori organizarea e proastă, corupția, lichelismul, favoritismul și hoția sînt în floare, valoarea rar este pusă în... valoare, motivația muncii nu există. Și totuși se muncește, atîta timp cît sînt asigurate materiile prime și auxiliare, atîta timp cît se plătesc salariile.

În „sectorul particular” se muncește pe brînci. Desigur, există și aici cazuri de corupție, furturi, minciună, abuzuri, escrocherii, există uneori și

proastă organizare. Însă aici deznodămîntul e rapid: scandal, scîndarea sau dispariția societăților comerciale cu pricina.

Cel mai clar se văd roadele muncii în agricultură. Cine are o bucată de pămînt știe prea bine cît de greu a lucrat-o, de cite piedici s-a izbit, cît a avut de furcă, nu atît cu muncile cîmpului și vitregiile naturii, cît cu birocrăția și cu lipsa banilor pentru plățile de tot felul. Zdroaba n-a fost în zadar. Cămarile, coșurile și magazinele sînt pline. Spre deosebire de ale statului. Piețele agro-alimentare sînt ticsite de bucate. E drept că se vinde scump. E și normal ca oameții să-și prețuiască scump munca de peste an. Iar dacă în anii viitori numărul producătorilor va crește, dacă aceștia vor fi încurajați, atunci și bucatele vor fi mai abundente, deci prețurile vor scădea. Căci de fapt și la noi, economia de piață funcționează, în primul rînd, la piață.

Ovidiu TOMULEȚIU

„Trăiesc din salariu
și din pensia soției”...

...într-un apartament ne-erisit de doi ani și jumătate, compus din 3 încăperi principale, cu balcon și sonerie. Deși m-am luptat cu mine însămi pentru a nu cădea pradă propriilor sentimente, destul de controversate de altfel, acestea au învins pînă la urmă. Înduioșată la maximum de soarta nenorocită a acestui om simplu, mi-am zis: Cîți necăjiți nu împărtășesc soarta acestui om de bine și de bună credință la prima vedere, cu figura lui blajină, cu costumele lui multe, cu cravatele lui — singurul reper al pozițiunii verticale — cu zîmbetul lui care ne umple sufletul de fel și fel de sentimente și ecranul televizorului de la o extremă la alta.

Pentru toate aceste importante și pozitive calități precum și pentru aceea că a dat pămînt „tuturilor” celor ce a-

veau nevoie, cît și întru eternitate, celor din Piața Revoluției și Piața Universității că a scos oamenii la pensie și din închisori înainte de vreme, ei bine, pentru toate acestea a fost răsplătit cu vîrf și îndesat, putînd locui și de-acum încolo în palatul regal intrucît a fost ales, reales și validat de Curte.

Slujitorii bisericii se vor putea ruga, astfel, pentru sănătatea liber-cugetătorului nostru reales, presa independentă va putea căuta iarăși nod în papură d-lui Președinte (că despre el este vorba) neratînd nici un nasture lipsă ori vreun cuvînt lipsit de rafinament, pe

care domnia sa l-ar putea scăpa cînd își iese din pepeni.

Domnul Președinte este însă un om cu judecată, știe să rabde, „toate acestea” la care este obligat de înalta sa funcție și se consolează cu mizeriile vieții și cu sincera prietenie pe care TREBUIE să i-o arate de acum încolo supușii, punîndu-i-se la îndemînă tot felul de legi și mijloace piezișe.

Noi, ca niște unii care nu muncim... prevedem încă de pe acum că fericirea nu-i va fi de, lungă durată. Fapt ce s-ar putea să ne cam lase reci (la propriu și la figurat) pe mulți.

Natalia DROG

EX-HOTEL AL PECEREULUI, ACTUAL...

Foto: R. BALINT

S. R. L.
SibiuTel./fax.:
92/41 35 56

VINDE SAU ÎNCHIRIAZA

în condiții avantajoase

COPIATOARE

AGFA x-29

de mare productivitate.

SERVICE și CONSUMABILE asigurate.

Aveți nevoie de un copiator viabil și productiv?

Vă stăm la dispoziție!

Mica publicitate

PIERDERI

• Pierdut legitimație serviciu, eliberată de P.I.M. S.A. Sibiu, pe numele LAVIȚĂ FLORICA. O declar nulă. (1440)

• Pierdut carnet CAR nr. 4450, pe numele CRAETE IO-NEL. Il declar nul. (1434)

VINZĂRI-CUMPĂRĂRI

• Vind TV color SPECTA-NORMENDE, diagonală 67, automată, puțin folosit — preț convenabil. Str. N. Teclu nr. 45, ap. 23, după ora 16. (1438)

• Cumpăr bonuri de benzină. Ofer preț avantajos. Telefon 92/44 27 35. (1439)

• Vind Opel Kadet 43 S, anul fabricației 1983, decembrie — 180 000 km, 4 uși — convenabil. Telefon 43 50 67, după ora 10. (1436)

• Cumpăr apartament 2 camere, central — pe valută. Telefon 42 55 30. (1435)

• Vind ladă frigorifică, un televizor color „Grundig” și un televizor alb-negru. Telefon 43 51 25. (1433)

• Vind orgă electronică 100 sunete, 100 ritmuri. Telefon 92/41 58 17. (1426)

• Vind teren 1500 mp și lemn construcție cabană V. Oltului, sat Lotrioara sau schimb cu autoturism. Telefon 90/67 66 55; 68 82 51. (1427)

Vind magnetofon Kash-tan, cu boxe și 20 benzi înregistrate, în stare foarte bună. Preț 35 000 lei. Telefon 44 99 54, după ora 17. (1424)

CERERE SERVICIU

• Caut profesoară sau învățătoare de limbă germană pentru meditații elevă cl. a IV-a. Telefon 43 03 76. (1431)

DIVERSE

• Asociația „Totul pentru sănătate” București, a deschis la Sibiu cabinet de tratament bioenergetic. Str. Rahova bl. 26, nr. 31, ap. 49. (1437)

TAVI REISEN transportă persoane cu autocare NEOPLAN, pachete, lași, până la Köln. Tel.: 92/43 11 57, 43 12 95. (1404)

GERMAN EXPRESS vă invită în Germania cu autocarul în 31 octombrie, 16 noiembrie. Telefon 44 46 48. (1392)

INFORMAȚII... INFORMAȚII... INFORMAȚII...

Biblioteca Britanică

Consiliul Britanic și Universitatea Sibiu, vă invită miercuri, 21 octombrie 1992, ora 10, să participați la inaugurarea Bibliotecii Britanice, care va avea loc în sala Senatului Universității Sibiu, B-dul Victoriei nr. 10. (C.P.)

Seară de artă

Biblioteca Medicală organizează, începând cu 20 octombrie 1992, în fiecare marți, seri de artă: „Incursiuni în arta europeană”. Prezintă prof. Remus Răzescu.

„Ce va fi cu iubirea mea?”

Miercuri, 21 octombrie, de la orele 16,30 și 19,30, la Casa Sindicatelor din Sibiu, are loc spectacolul „CE VA FI CU IUBIREA MEA?”. Cântă Lore-dana Groza, Geanina Opris, Laurențiu Duță, Cornelia Tufis și câștigătorul concursului „O melodie dintr-o suță”.

Gheorghe Florin. Momentele comice aduc în prim-plan pe Tamara Buciuceanu-Botez și Rodica Popescu-Bitănescu. În spectacol evoluează și grupul de dans „Corida”.

Karate Do

Shotokan — Fudokan

Vineri, sâmbătă și duminică la Sibiu, la Liceul Energetic s-a desfășurat stagiunea națională de Karate-Do, Shotokan-Fudokan, cu o largă participare a practicantilor artelor marțiale din toată țara. Invitat de onoare la acest stagiou a fost dl. Adrian Popescu Săcele (5 dani), vicepreședintele Federației Române de Arte Marțiale, președinte al Ligii de Karate-Do, Shotokan-Fudokan.

Vineri și sâmbătă, au avut loc antrenamente, conduse de dl. Adrian Popescu Săcele, duminică desfășurându-se examenele pentru grad (centură). Acest stagiou a subliniat, din nou, locul important al Sibiului în rândul orașelor cu practicanți ai artelor marțiale. (D.I.B.)

Casa de schimb valutar Bucharest Exchange House- Agenția Sibiu

având puncte în Piața Mare și Parcul Tineretului, deschise zilnic între orele 8—20, sâmbătă 8—14, vă oferă cel mai avantajos schimb valutar.

MONEDA	Cumpărare — lei —	Comi- sion	Vinzare — lei —	Comi- sion
U.S.D.	435	15	438	2
D.M.	290	12	298	0,9
F.S.W.	321	13	333	0
L.S.	687	13	720	0
L.I.T.	0,325	20	0,331	0
F.F.R.	84	13	85,5	0
F.B.	13,9	13	14,11	0
O.S.	40,4	13	41,5	0

— 421 —

ECOSPORT

Tăișul pretextului

Cel mai păgubos rezultat al meciului cu Belgia nu mi se pare pierderea celor două puncte, ci dispariția iepurească a celor 306 de suporteri români. S-ar putea zice că i-a ispitit varza de Bruxelles, ceea ce nu e lipsit de un simbul de adevăr, dacă luăm în seamă Edenul nostru național, unde curg laptele și mierea, dar citeva ipocrizii sînt vizibile cu ochiul liber. O dată e greu de suportat imaginea celor cîțiva care au fluturat tricolorul, pentru că în minutul 91 să-l arunce cit colo. A doua oară, destul dintre ei și-au abandonat neveste, copii, părinți, prieteni, colegi, lăsmetindu-i sufletește și lăsându-le pe cap un nolan de datorii, inclusiv pe acelea de a scoate țara din minciună și sărăcie. În fine, nu se știe dacă nu ni se va duce buhul cu acest mod de a intra, pe șest în Europa, astfel că e previzibil ca, în viitor, să nu ne mai primească nimeni suporteri. Că i se va da fiecare la drept strajă un polițist, să nici nu ne gîndim, ei avînd de făcut alte treburi mai serioase.

În concertul de poltronerie generală, generată de experiența multidecenală de a da cu tifla și de a scoate limba unul la celălalt, n-a mai rămas loc pentru nici o mirare. Cu atît mai puțin pentru sesizarea vidăriei etice a sportului, cultivat mai degrabă pentru exhibări și ornări existențiale, decît pentru a ne găsi reazăm moral în viața de toate zilele. Personal, aș fi preferat să pierdem la un scor fluviu decît să știm un român ascunzîndu-se prin par-

curile din Bruxelles. Oricum, e cert că între naționala care a evoluat pe teren și cei 306 de suporteri dispăruți, meciul n-a fost decît un pretext.

Ștefan MIHAI

La fluierul final

Un sfîrșit de săptămînă cu satisfacții pentru unii, cu neîmpliniri pentru alții.

• VOLEI — DIVIZIA A
CSM — CSS SIBIU — PETRODAVA PIATRA NEAMȚ
1—3 (8—15; 15—13; 13—15; 7—15)

În fața unei proaspete promovate în divizia A — echipa din Piatra Neamț — sibience-

SPORT

le au fost o pradă ușoară. Avînd două trăsături bune, care nu prea au ținut la fileu (rusoaica Tatiana Grabovskaia și componenta lotului național — Carmen Cujelean, oaspetele alcătuiesc o echipă omogenă, de care se vor auzi lucruri bune în curînd.

• BASCHET — DIVIZIA A
ICIM BRAȘOV — BALANȚA CSU SIBIU 68—97 (26—57)

Sibienii în marș spre podiumul clasamentului. După intermediara de miercuri, unde au obținut o victorie categorică în fața Rapidului, iată-i la Brașov cîștigînd iarăși.

• RUGBY — DIVIZIA A
ȘTIINȚA CEMIN BAIJA MARE — CSM FORESTA SIBIU 6—6 (6—0)

Un meci greu, arbitraj corect (Stoica Enciu). Sibienii își consolidează poziția în plutonul fruntaș.

LEZAREA EMBARGOULUI

SARAJEVO — 18.10. După 10 zile de calm relativ, lupte grele au reînceput în mult încercatul Sarajevo. O stradă care venea de la aeroport,

pină acum baricadată în vederea stopării pătrunderii de tancuri sîrbești, a fost deblocată, ușurînd astfel aducerea de alimente sosite cu avioane. Locuitorii au beneficiat din nou de curent electric și apă potabilă. Acestea ar fi vestile bune. În ce privește cel proaste, singura moară a orașului a fost lovită de proiectile de mortiere și distrusă.

Aceasta înseamnă că peste o zi locuitorii capitalei nu vor mai avea pline. Pe zi ce trece — și iarna se apropie — necazurile celor din Sarajevo cresc. Fluxul convoaielor Națiunilor Unite, de pe ruta Mostar — Sarajevo, a fost oprit duminică, după atacarea vehiculelor ONU cu ajutoare umanitare — interdicția este pentru 2 zile. În drum spre Geneva, președintele iugoslav Ciosici și-a exprimat dorința de a se întîlni cu președintele musulman Izebegovici, pentru a discuta problema demilitarizării Bosniei. La fel și-a exprimat speranța și în cazul lui Tudjman. Procuratura germană a început să cerceteze cazul nerespectării embargoului, chiar în Germania. Este cazul unor nave sub pavilionul statului Malta, care în fond aprovizionau Iugoslavia. Cei implicați vor fi acuzați de „lezarea embargoului”.

execută la sediul redacției (strada S. Brukenthal nr. 2, Sibiu):

• xerocopii alb-negru;

• imprimări-multiplicări
formulare de orice fel.

De asemenea, ziarul oferă pentru persoane particulare, instituții și agenți economici spațiu publicitar la cele mai avatajoase prețuri.

de „lezarea embargoului”.

HANDBAL — DIV. B

VICTORIA NIREA TURNU SEVERIN — ASA CARPAȚI MİRSA 12—19 (7—5)

V. Cornea — „Incredibil, rar mi-a fost dat să văd așa ceva pe terenurile de handbal. Am cerut observator, cel puțin federația să ia măsuri, altfel partidele de handbal se vor transforma în altceva. Am văzut un arbitru făcut grogy, după doi pumni aplicați de un jucător local”.

METALUL COPȘA MICA — METALUL HUNEDOARA 17—15

Harnică și omogenă această echipă a lui V. Răpciugă, care printr-un joc bun, a cîștigat o partidă la mare luptă.

FOTBAL — DIVIZIA G

MECANICA MİRSA — ITA GEAMURI MEDIAȘ 2—1; „U” HIDROCON SIBIU — UNIREA OCNA SIBIULUI 8—0; VITROMETAN MEDIAȘ — CONSTRUCȚII SIBIU 3—1; TEXTILA CÎSNĂDIE — SPARTA MEDIAȘ 3—0; CARPAȚI AGNITA — CARBOMET COPȘA MICA 6—1; TRACTORUL SIBIU — RELEE GLORIA DUMBRĂVENI 2—1.

FOTBAL DIVIZIA B

SOIMII COMPA SIBIU — GAZ METAN MEDIAȘ 1—1 (0—0)

Mult așteptatul derby județean s-a transformat într-o luptă oarbă pentru cele două puncte puse în joc. Combatanții celor două echipe au fost mai mult preocupați pentru plătirea unor polite, decît de spectacolul fotbalistic.

FOTBAL DIV. NAȚIONALĂ

FC BRAȘOV — FC INTER SIBIU 0—0

Un punct prețios, cucerit după un joc bun, și nu la o singură poartă, cum a încercat să ne lămurească comentatorul radio al partidei.

M. BALOMIR

FLASH

• GORBACIOV s-a pronunțat pentru o cotitură radicală a politicii rusești. Într-un interviu pentru agenția germană DPA, a criticat ritmul prea accelerat promovat de Elțin, care a redus mult nivelul de trai. El a adăugat: „cu toate acestea, nu am intenția de a-mi părăsi țara”.

• UN DIPLOMAT OLANDEZ a primit permisiunea de a se urca la bordul navei „Solo”, aparținînd de „Greenpeace”. Autoritățile ruse au renunțat la acuzarea echipajului navei, afirmînd că una din bărcile navei a intrat în zona de 12 mile a apelor naționale. Din zona Murmansk, Germania, Suedia și Olanda au cerut explicații guvernului rus pentru sechestrarea navei sub pavilion olandez.

• CONGRESUL PARTIDULUI COMUNIST CHINEZ și-a încheiat, duminică, lucrările. Comitetul Central a fost reînnoit pe jumătate, majoritatea cu cadre tinere, care aprobă planul de refacere economică al lui Deng Xiaoping (88 ani), care însă n-a participat la Congres. Programul de reforme nu prevede o liberalizare a vieții politice.

Rubrică de Emil PORIMBE